

BEZROBOCIE

→ work PL

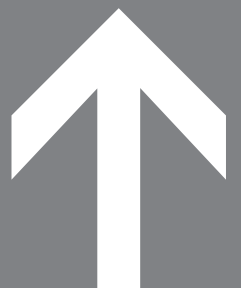
W Dębicy jest potencjał

Ewa Rościszewska

**Biblioteka
Dobrych Praktyk**

MIGRACJE

FISE>

Warszawa, czerwiec 2009

Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych

ISBN: 979-83-61979-24-1

Projekt graficzny: Frycz | Wicha

Skład graficzny: Mirosław Piekutowski

Na podstawie raportów przygotowywanych przez Stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu, wywiadów z uczestnikami i koordynatorami projektu „Zostańcie w Dębicy” oraz materiałów własnych FISE

Wszystkie prawa zastrzeżone

Przedruk i reprodukcja w jakiegokolwiek postaci całości lub części publikacji bez pisemnej zgody Fundacji Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych są zabronione.

W Dębicy jest potencjał

Zostańcie, nie wyjeżdżajcie, wracajcie – takie postulaty do mieszkańców powiatu skierowali pomysłodawcy projektu „Zostańcie w Dębicy” – Stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu wraz z partnerami. Ale, jak zauważył jeden z koordynatorów, samo namawianie niewiele pomoże. Trzeba pomóc ludziom lepiej się tu poczuć, znaleźć swoje miejsce, odkryć własne możliwości.

DLACZEGO I PO CO czyli uzasadnienie potrzeby realizacji projektu

Skala migracji zarobkowej w powiecie dębickim została zdiagnozowana i przeanalizowana w 2007 r. w ramach badań przeprowadzonych przez stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu wśród przedsiębiorców, placówek oświatowych i instytucji rynku pracy. Zjawisko migracji dotyczy dwóch grup: osób bez doświadczenia zawodowego (młodzież szkolna tuż po opuszczeniu szkoły ponadgimnazjalnej) jak i osób

z dużym doświadczeniem zawodowym (specjaliści w konkretnych zawodach). Przeprowadzone badania wskazują, że w ostatnich czterech latach (2003 – 2007) średnio 1 200 osób na rok opuszczało powiat dębicki i znajdowało zatrudnienie poza granicami kraju. Zjawisko migracji do większych ośrodków przemysłowych w kraju to średnio 500 osób na rok. Są to przede wszystkim studenci, którzy po zakończeniu edukacji pozostają w miejscu, w którym studiowali.

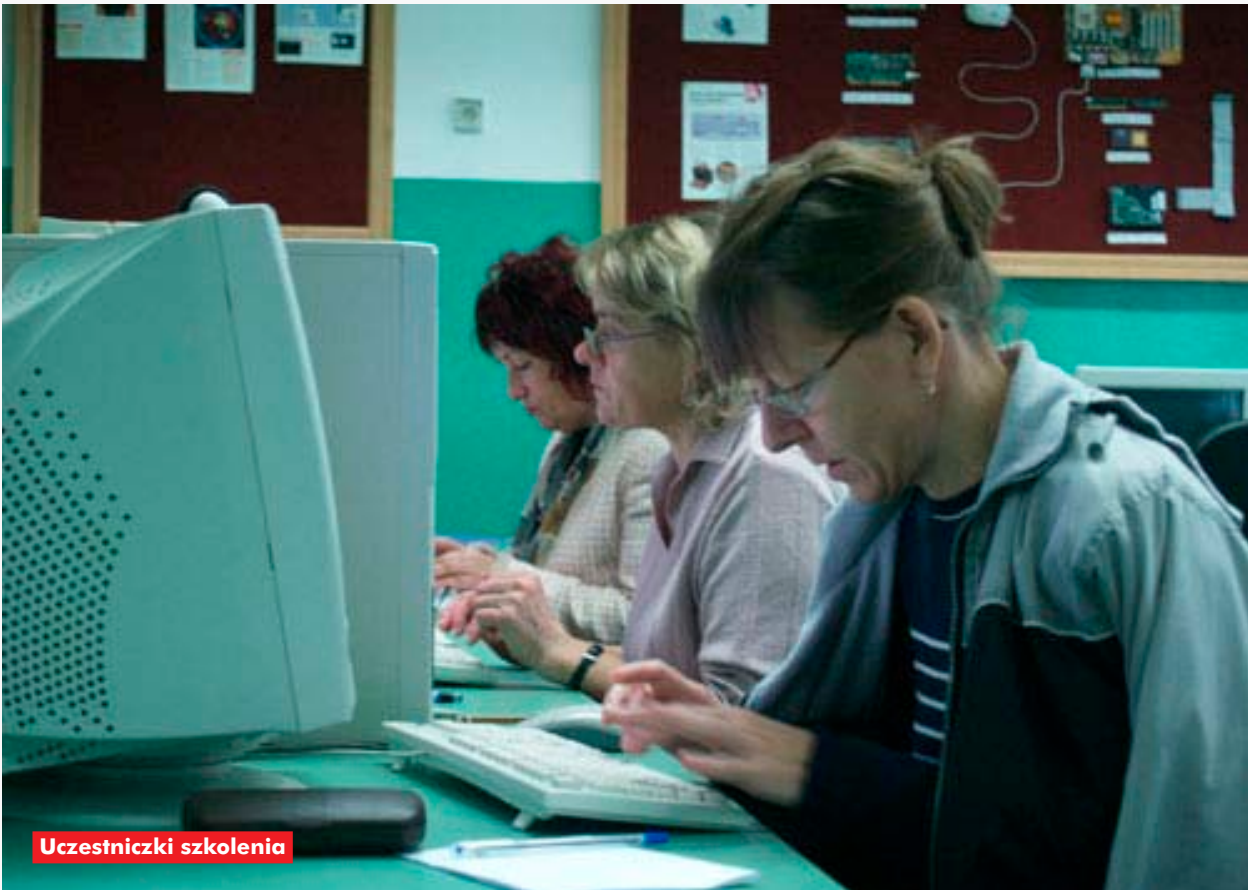
Ta sytuacja ma ogromny wpływ na rozwój gospodarczy powiatu dębickiego. W ostatnim czasie problem migracji „fachowych rąk” stawał się coraz bardziej dokuczliwy dla przedsiębiorców. Stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu, skupiające ponad 150 przedsiębiorców działających na terenie powiatu dębickiego podjęło więc próby przeciwdziałania tej sytuacji:

Powiedzieliśmy sobie: musimy coś zrobić z tą migracją, bo brakuje nam rąk do pracy. Trzeba uświadomić młodzieży, że nie tylko marketing i zarządzanie, ale też frezer i tokarz _____ (koordynator)

PODSTAWOWE DANE

Nazwa projektu	Zostańcie w Dębicy
Realizator	Stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu
Partnerzy	Młodzieżowe Centrum Kariery przy OHP, Urząd Pracy w Dębicy, Stowarzyszenie Wspierania Informacji Społecznej i Rozwoju „Dedal”
Czas trwania	1 maja – 31 grudnia 2008 r.
Grupa docelowa	Uczniowie szkół ponadgimnazjalnych oraz bezrobotni
Cel	Powstrzymanie migracji zarobkowej przy wykorzystaniu narzędzi informacyjno-promocyjnych, wskazanie odpowiednio dobranego kształcenia zawodowego, zgodnego z potrzebami lokalnego rynku pracy
Budżet	Dotacja – 82 360 zł Całkowity budżet projektu – 104 456 zł

Wspólnie ze Starostwem Powiatowym w Dębicy opracowali „Strategię kształcenia zawodowego w powiecie dębickim na lata 2007-2013”, a także – w ramach projektu „Opracowanie informatora rynku pracy i zawodów w powiecie dębickim - szkolne

Uczestniczki szkolenia

koła dziennikarskie” realizowanego w 2007 r. – przeprowadzili badania ankietowe wśród pracodawców, które ujawniły wiele czynników mających wpływ na lokalne bezrobocie. Podstawowym problemem przedsiębiorców jest brak fachowców, co wynika z migracji tych osób poza powiat dębicki. Dodatkowym elementem takiego stanu rzeczy są niedostosowane do lokalnego rynku pracy kierunki kształcenia młodzieży szkolnej. Powiat dębicki to rynek pracy o zawodach specjalistycznych – frezer, tokarz, spawacz, operator maszyn CNC, programista maszyn CNC, ślusarz, murarz, tynkarz, kierowca, logistyk, spedytor i wiele innych. Są to najbardziej niszowe zawody. Z powodu braku takich fachowców wielu przedsiębiorców musi rezygnować z podejmowania kontraktów.

Kolejnym równie ważnym czynnikiem wskazanym w badaniach jest brak szeroko rozpowszechnionej informacji o poszukiwaniu pracowników przez dębickich pracodawców. Wiele z firm w takiej sytuacji ogłasza się wykorzystując własne metody i narzędzia komunikacji, przez co dociera do ograniczonej grupy osób. Zadaniem projektu „Zostańcie w Dębicy” było ujednolicenie standardów związanych

z ogłoszeniami o pracę, stworzenie bazy danych pracowników i pracodawców powiatu dębickiego z aktualnymi ofertami pracy, dotarcie do jak największej liczby mieszkańców powiatu dębickiego, przebywających poza granicami kraju z informacjami o naborze prowadzonym przez przedsiębiorców z wykorzystaniem szerokiej gamy narzędzi (strona internetowa, gazetowy dodatek „Praca i przedsiębiorczość”, infokiosk, tablice informacyjne w budynkach użyteczności publicznej).

Mówienie „zostańcie”, „wracajcie” owszem, jest ważne, ale nie wystarczy – tym ludziom trzeba pomóc – (organizator)

KTO czyli realizatorzy projektu

Projekt realizowany był przez stowarzyszenie Dębicki Klub Biznesu, powstałe w 2006 r., skupiające przedsiębiorców powiatu dębickiego, którzy w sumie zatrudniają ponad 5 tys. osób. Podstawowe

cele stowarzyszenia to m.in. promowanie przedsiębiorczości, walka z bezrobociem, podnoszenie kwalifikacji własnych przedsiębiorstw. Projekt „Zostańcie w Dębicy” odnoszący się do lokalnych i bieżących problemów związanych z funkcjonowaniem na rynku pracy osób migrujących, planujących migrację lub powracających z migracji zarobkowej wpisuje się więc w misję stowarzyszenia.

Na potrzeby projektu DKB zawarł szeroką koalicję lokalnych organizacji i instytucji, skupiając reprezentantów wszystkich najważniejszych sektorów na rynku pracy. W skład partnerstwa, oprócz stowarzyszenia dębickich przedsiębiorców, weszli: Młodzieżowe Centrum Kariery, Stowarzyszenie Wspierania Informacji i Rozwoju „DEDAL”, Powiatowy Urząd Pracy w Dębicy, Urząd Miejski w Dębicy, a także dyrektorzy miejscowych szkół. Tak liczna grupa sprzymierzeńców pozwoliła przygotować projekt zakrojony na dużą skalę.

DLA KOGO czyli grupa docelowa

Projekt, mający na celu rozruszanie i wypromowanie lokalnego rynku pracy jako alternatywy dla migracji, skierowano do dwóch grup docelowych i do nich dopasowano rodzaje działań. Pierwszą grupę

Jak ktoś chce pracować, to pracę w Dębicy znajdzie. Pytanie, czy zarobki go będą satysfakcjonować ____ (koordynator)

W wieku 55 lat nie jest łatwo znaleźć pracę. Zdarzają się podchwytliwe pytania: a jak ze zdrowiem? _____ (uczestniczka)

Szukałam na witrynach sklepowych ogłoszeń o pracę. Jak było jakiegokolwiek ogłoszenie to szłam i pytałam. Zawsze barierą był wiek. Co z tego, że mam doświadczenie, jak nie mam praktyki na tym sprzęcie? _____ (uczestniczka)

stanowiła młodzież – uczniowie ostatnich klas szkół ponadgimnazjalnych (zakładano ok. 3 tys. osób), a także ich rodzice – organizatorzy uznali bowiem, że bardzo często rodzice mają największy wpływ na decyzje dzieci i w rzeczywistości to oni mają ostatnie słowo w kwestii przyszłości zawodowej młodzieży.

Druga, w założeniach około 100-osobowa grupa, to osoby bezrobotne, z niskimi kwalifikacjami z dziedziny nowoczesnych technologii (przede wszystkim obsługi komputera), do których docierano dzięki współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy w Dębicy, ogłoszeniom prasowym i w internecie. Rozlepiono także plakaty w budynkach użyteczności publicznej, informujące o naborze do projektu.

CO ZROBILI czyli działania

Portal internetowy

W związku z rozbudowaną grupą docelową różne działania były skierowane do różnych grup. We wrześniu 2008 r. uruchomiony został serwis internetowy www.karierawdebicy.pl, który z założenia miał być platformą komunikacji dwóch stron: poszukujących pracy i przedsiębiorców. Na bieżąco zamieszczane były na nim ogłoszenia o pracę, informacje o realizowanych kursach i szkoleniach, a także informacje związane z dębickim rynkiem pracy. Użytkownicy poszukujący pracy mogli po zarejestrowaniu się w serwisie umieścić na nim swoje CV oraz przysyłać oferty pracy.

Za administrowanie serwisem odpowiedzialne było Młodzieżowe Biuro Pracy (Ochotnicze Hufce Pracy). Redaktorka umieszczała w nim ogłoszenia o pracę znalezione w prasie oraz w Urzędzie Pracy. Pracodawcy mieli również możliwość samodzielnego zamieszczania tam swoich ogłoszeń, po uprzedniej rejestracji. Jednak z tej możliwości nie korzystało dużo firm. Część z nich przysyłała swoje oferty bezpośrednio do biura stowarzyszenia i to koordynatorzy projektu zamieszczali je na stronie; bez wątplenia też na ten stan rzeczy wpłynęły ostatnie problemy, związane z kryzysem gospodarczym.

Oprócz ofert pracy można tu było znaleźć aktualności o rynku pracy, informacje o kursach i szkoleniach

oraz najróżniejsze porady: poradnik przedsiębiorcy, jak napisać biznesplan, a także wywiady z przedsiębiorcami i informacje o przedsiębiorstwach.

W trakcie trwania projektu z portalu (promowanego m.in. w dwumiesięczniku „Praca i przedsiębiorczość” – dodatku do lokalnej prasy, wydawanego w ramach projektu) korzystali przede wszystkim uczestnicy projektu – młodzież z ostatnich klas szkół ponadgimnazjalnych oraz osoby bezrobotne szkolące się z zakresu wykorzystywania nowoczesnych technologii do poszukiwania pracy. Dostęp do portalu mieli także wszyscy odwiedzający dębicki Urząd Miejski, w którym ustawiono tzw. infokiosk, czyli stoisko z komputerem na stale połączonym z portalem.

Nie chwalcę się zrobiliśmy dużą robotę – może to niedużo 193 osoby dziennie – ale na nasze warunki to jest sukces. Strona cieszy się popularnością _____ (koordynator)

Co dwa miesiące ukazywała się też bezpłatna gazетка „Praca i przedsiębiorczość” w nakładzie ponad 9 tys. egz., dodawana do lokalnego tygodnika oraz rozdawana w miejscach publicznych, informująca o wydarzeniach związanych z lokalnym rynkiem pracy i zawierająca oferty pracy oraz informacje o dostępnych szkoleniach.

Spotkania z młodzieżą

Jedną z głównych idei projektu były działania informacyjno-promocyjne skierowane do młodych osób, które podejmują decyzję o wybraniu własnej drogi kariery zawodowej. Za zadania związane z tą grupą odpowiedzialni byli partnerzy projektu: Młodzieżowe Centrum Kariery przy OHP oraz Stowarzyszenie Wspierania Informacji Społecznej i Rozwoju „Dedal”.

Młodym ludziom kończącym szkołę czasami trudno jest podjąć decyzje ukierunkowujące ich karierę zawodową. W takiej sytuacji wyjazd za granicę często staje się ich głównym pomysłem na przyszłość. Młodzieżowe Centrum Kariery OHP, aby zbadać pod tym kątem potrzeby i oczekiwania młodzieży,

opracowało kwestionariusz, który wypełniło 755 uczniów (z wszystkich ostatnich klas szkół średnich powiatu). Raport z badania posłużył jako podstawa do napisania broszury adresowanej do uczniów i ich rodziców na temat migracji, możliwej kariery zawodowej oraz zawodach deficytowych.

– Publikacja miała informować o wynikach badań i powiedzieć, jaką alternatywę ma powiat dębicki dla osób planujących wyjazd. Pokazać z jednej strony jak młodzież widzi migrację, z drugiej – jak widzą to inni – mówią organizatorzy. Po opracowaniu informatora rozpoczęto objazdy szkół. Na jesieni 2008 r. zorganizowany został cykl 2-godzinnych spotkań w szkołach z doradcą zawodowym oraz psychologiem (każde po 1 godzinie lekcyjnej), poruszających tematykę poruszaną w broszurze.

– Spotkaliśmy się z każdą ostatnią klasą szkół ponadgimnazjalnych – opowiada Paweł Bonarek, doradca zawodowy OHP – Ja miałem za zadanie przedstawienie zawodów deficytowych, zawodów przeszłości i przyszłości. Rejestr ten przygotowaliśmy na podstawie danych Urzędu Pracy. Mówiłem, co dla pracodawców na rynku dębickim jest ważne, jakie młodzi ludzie mają możliwości przede wszystkim tutaj, ale także w Polsce. Prezentowałem też stronę internetową (www.karierawdebicy.pl) – namawiałem do korzystania z niej jako narzędzia przyszłościowego i pomocnego w odnalezieniu się na naszym lokalnym rynku. Uczestnicy pytali np. gdzie ewentualnie można podnieść swoje kwalifikacje i kto to jest spedytor – opowiedziałem czym się zajmuje, gdzie trzeba pójść, żeby ten zawód zdobyć.

Przeprowadzono w sumie 62 spotkania z 1079 uczniami. Nic dziwnego, że odzew był spory – dowodem na to może być choćby fakt, że liczba użytkowników portalu się podwoiła (a w czerwcu 2009 r. już ponad 2 200 osób posiadała konto w serwisie).

Zofia Kozioł ze Stowarzyszenia Dedal podczas swoich zajęć z tymi samymi uczniami przedstawiała

A co najciekawsze – okazało się, że większość z nich nie chce wyjeżdżać, oni chcą zostać w Dębicy _____ (doradca zawodowy)

Spotkanie z młodzieżą

wyniki badań dotyczących migracji, a także mówiła jak osoby, które były za granicą, postrzegają migrację i z jakimi problemami się tam stykały oraz na co młodzi ludzie wyjeżdżając za granicę powinni zwracać uwagę. Odzew uczniów był różny:

Jak był nauczyciel – nie było pytań, jak nie było – to pytania były — (psycholog)

Dedał już wcześniej robił badania wśród młodzieży. Wyniki dawały do myślenia: 50% uczniów gimnazjum nie wie, jaką szkołę wybrać, a 20% osób ze szkół ponadgimnazjalnych nie wie, co po szkole ze sobą zrobić.

Duże powodzenie tych spotkań z młodzieżą stojącą u progu dorosłego życia po raz kolejny ukazało niedoskonałość edukacji: – Ze względu na system edukacyjny w Polsce jest rzesza szkół, ogromna większość, gdzie nie istnieje doradztwo zawodowe, co najwyżej jakaś godzina wychowawcza – opowiada Paweł Bonarek. – A przecież każde spotkanie,

jakie robię z młodzieżą, powoduje zwiększone zainteresowanie ofertami pracy Młodzieżowego Biura Pracy OHP, zawsze jest odzew. Szkoły też są zainteresowane takimi działaniami – dodaje. Może więc warto takie zajęcia na stałe wprowadzić do systemu edukacji?

A Zofia Kozioł podsumowuje: – W przyszłych projektach zachowałabym to, co robiliśmy – informowanie. Na każdym etapie życia jest ważne, żeby mieć takiego typu informacje. Żeby młody człowiek się zastanowił, co mu ma ewentualny wyjazd dać, w czym pomóc. Bo niezależnie, czy chce pracować najpierw za granicą, czy zaczynać tu, musi mieć swoją wizję, musi dążyć, żeby mieć satysfakcję i oczywiście musi widzieć zmiany na rynku pracy. Przede wszystkim chodzi o to, żeby praca była pasją.

Targi Pracy

Kulminacyjnym punktem projektu były listopadowe II Dębickie Targi Pracy, Edukacji i Przedsiębiorczości. W 2007 r. wydarzenie przyciągnęło ponad 5 tys. osób i 49 wystawców. – Miarą sukcesu jest

dla nas fakt, że przedsiębiorcy znajdują tu pracowników – mówi Paweł Werbowy, koordynator projektu „Zostańcie w Dębicy”. – Jedna z firm przez 2 lata szukała złotnika. Na zeszłorocznych targach znalazła aż trzech.

Tym razem targi zorganizowano w ramach projektu w partnerstwie z Urzędem Miejskim w Dębicy, Starostwem Powiatowym, Powiatowym Urzędem Pracy, Młodzieżowym Centrum Kariery, Cechem Rzemiosł i Przedsiębiorczości, Stowarzyszeniem Wspierania Informacji Społecznej i Rozwoju DEDAL oraz Stowarzyszeniem KWIATEK. Ostatni partner, skupiający m.in. uczniów szkoły ponadgimnazjalnej, wspierał organizacyjne całe przedsięwzięcie – ponad 40 uczniów opiekowało się wystawcami, prowadziło punkt informacyjny, pomagało w rozpropagowywaniu materiałów informacyjnych. W targach wzięło udział 44 wystawców (przedsiębiorcy, szkoły ponadgimnazjalne, szkoły wyższe, instytucje rynku pracy) i ok. 5 tys. zwiedzających (uczniowie szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, mieszkańcy Dębicy – osoby pracujące i bezrobotne). Podczas targów rozdawano także film promocyjny na płycie DVD, wyprodukowany w ramach projektu, zawierający m.in. wywiady i krótkie reportaże z dębickich przedsiębiorstw na temat różnych kierunków zawodowych, a także wypowiedź osoby, która wróciła z migracji zarobkowej.

Szkolenia dla bezrobotnych

Kolejne działania projektowe skierowane były do bezrobotnych. Organizatorzy tak przedstawiali potrzebę szkoleń:

Mamy również stały kontakt z dyrektorami personalnymi: wiemy, czego oczekują na rozmowach i wiemy, jakie błędy ludzie popełniają – spóźniają się na spotkanie, CV piszą różnymi kolorami, coś sobie podkreślają na czerwono, nie dołączają listu motywacyjnego

Stowarzyszenie DKB planowało zorganizować 10 szkoleń dla 100 osób z zakresu wykorzystania nowych technologii w poszukiwaniu pracy. Niestety,

mimo promocji, udało się zrekrutować uczestników tylko do połowy szkoleń (w sumie 45 osób).

Warto więc może rozważyć, z czego wynikał brak zainteresowania beneficjentów i czy tej grupie bezrobotnych takie szkolenie było najbardziej potrzebne. Może w przyszłości trzeba większy nacisk położyć na zajęcia z psychologiem, aktywizujące uczestników, wzmacniające ich poczucie własnej wartości i napędzające do działania? Dokładne przemyślenie i zaplanowanie treści oraz formy szkolenia staje się bardzo istotne zwłaszcza ostatnio, kiedy różnego rodzaju kursów jest bardzo dużo. Wydaje się także, że mimo wielu starań organizatorów sposób promowania tych szkoleń był nie do końca dostosowany do tej grupy (sama nazwa szkolenia „Wykorzystanie nowych technologii do poszukiwania pracy” mogła odstraszać osoby niepewne siebie). Na pewno jednak te problemy po zanalizowaniu przyczyn mogą być bardzo pomocne w przyszłych działaniach organizatorów.

Na szkolenia zgłosiły się osoby często po 45. roku życia, które przez dłuższy czas znajdowały się poza rynkiem pracy. Ważne więc było, żeby – jak podkreśla prowadzący szkolenia Paweł Werbowy - „przede wszystkim dostosować się do grupy, bo na to szkolenie nie ma reguły. To byli bardzo różni uczestnicy: i tacy, którzy nigdy nie pracowali, i tacy, których zwolnili po 20 latach i tacy, którzy pracowali kiedyś”.

Uczestniczki:

- *Byłam kierownikiem działu handlowego, ale to zupełnie co innego niż dziś. Miałam przerwę 3 lata, a przedtem 8 lat.*
- *Pracowałam długo, długo w przedszkolu. To był zupełnie inny styl pracy. Od 8 lat jestem bez dochodu.*
- *Ja się tak zakompleksiałam tym siedzeniem w domu, że się wszystkiego bałam.*

Zajęcia trwały 4 godziny. Program obejmował następujące tematy:

- *Moje mocne i słabe strony – autoprezentacja i samoocena uczestników szkolenia (1 godz.),*

- Moja edukacja, moje umiejętności i kwalifikacje. Jak pisać CV, aby nie odpaść na etapie rekrutacji? (2 godz.),
- Internetowe portale pracy – gdzie szukać pracy, jak wysyłać swoje CV do odpowiednich osób (1 godz.).

Uczestniczki szkoleń były bardzo zadowolone:

– Szkolenia dały mi zupełnie inne spojrzenie. Kiedyś były zupełnie inne wymogi. Pisało się: proszę o przyjęcie mnie do pracy na stanowisku takim a takim, teraz patrzy się, co dana osoba sobą reprezentuje. Nowe dokumentacje trzeba poznać, nowy rynek pracy.

– Uczyliśmy się, jak pisać pismo, jak pisać życiorysy. Kobiety takie, jak my mogą jeszcze wejść na rynek pracy.

– Teraz trzeba się non stop dokształcać, bo technologia tak idzie do przodu. Miałam 3 lata przerwy i naprawdę w moim wieku było mi trudno.

Po pierwszych zajęciach pracę znalazły dwie osoby z grupy. O swoich początkach opowiada jedna z nowozatrudnionych, przyjęta po szkoleniu do pracy w Dębickim Klubie Biznesu: – Strasznie się bałam, organizacyjnie to wszystko jakoś widziałam, ale przerażała mnie praca na komputerze i praca z tymi urządzeniami. Wszystkiego dużo, terminy, ktoś na to wszystko czeka. Na czwarty dzień myślałam, że wszystko rzucę i więcej tam nie pójdę, no, nie dam rady. Powiedziałam: „Panie Pawle, ja się poddam”. Były rozmowy: „Nie, pani nie może, nic takiego się nie dzieje. Stres trzeba pokonać, jak nie teraz, to kiedy?”. Jestem mu bardzo wdzięczna. Gdybym odmówiła, gdybym nie spróbowała, sama sobie odcięłabym skrzydła. Trzeba się otworzyć, trzeba się odważyć. Mieszkam w Dębicy 18 lat i nie dotarłam do tylu miejsc, co w czasie tej miesięcznej pracy. Nie wiedziałam, że tyle firm jest w Dębicy. Masa osób poznanych, inne środowisko, inne patrzyenie.

A inna uczestniczka dodaje: – To, co usłyszałam na kursie, mnie zmobilizowało, dało mi do myślenia.

Rozmowy z doradcą zawodowym – wytapyała na co zwrócić uwagę, miała płyty jak się przedstawiać, zachować, nawet gestykulacja, byłyśmy oceniane z zewnątrz. Ja jestem bardzo zadowolona i wdzięczna.

Bo my mamy potencjał, tylko my czasami nie jesteśmy świadome, że my mamy to w sobie i nie umiemy się zareklamować _____ (uczestniczka)

Dowiedziałam się o kursie w gazecie lokalnej i taką dostałam nagrodę! _____ (uczestniczka)

CO Z TEGO WYNIKŁO czyli podsumowanie

Zgodnie z założeniami zadaniem projektu „Zostańcie w Dębicy” było powstrzymanie migracji zarobkowej w powiecie. Działania skierowane do młodzieży i bezrobotnych na pewno zasiały jakieś ziarno i pozwalają mieć nadzieję, że na dębickim rynku pracy będą zmiany. Bo jak powiedziała jedna z uczestniczek szkolenia dla bezrobotnych – My mamy potencjał.

Podsumowuje jeden z partnerów:

– Dla mnie ważne było partnerstwo, są teraz powiązania osobowe, znamy się, łatwiej już jest współpracować. Powiatowy Urząd Pracy, Młodzieżowe Centrum Kariery, Dedal, DKB – każdy miał jakąś działkę do zrobienia. Dzięki temu, że jakieś instytucje rynku pracy zaczynają ze sobą współpracować, a nie konkurować, można podsyłać sobie klientów. Tak samo jest z firmami. Zgłasza się znajomy już przedsiębiorca: „Panie Pawle, nie miałby pan parę osób na praktykę?” Taki projekt w partnerstwie zbliża.

Uwagi ewaluatorki

Projekt „Zostańcie w Dębicy” miał duży rozmach i zasięg. Składało się na niego także wiele elementów. Została przeprowadzona bardzo potrzebna kampania informacyjna na temat migracji i lokalnego rynku pracy z trafnie dobraną grupą docelową – młodzieżą dębickich szkół. Przy krótkim okresie trwania projektu, a także dużej grupie docelowej trudno by mówić o długich zajęciach i dogłębnym przedstawieniu tematu, chodziło raczej o zasygnalizowanie problemu i możliwości. Dlatego projekt ten wydaje się dobrym początkiem do dalszych, bardziej dogłębnych działań edukacyjnych.

Broszury informacyjne sprofilowane na potrzeby uczniów i rodziców były dobrą inicjatywą. W naszej ocenie można by je jeszcze udoskonalić, sprawiając, że zarówno forma, jak i treść przekazu była przyjaźniejsza i bardziej dostosowana do odbiorców. Podobne odczucia mamy w stosunku do materiału filmowego.

Cennym osiągnięciem projektu jest zawiązanie dość szerokiego partnerstwa instytucji, co, jak zauważył

pracownik OHP, będzie znacznie ułatwiało przyszłą współpracę przy następnych projektach. Unaocznilo także potrzebę wspólnego działania nakierowanego na rozwiązywanie konkretnych problemów.

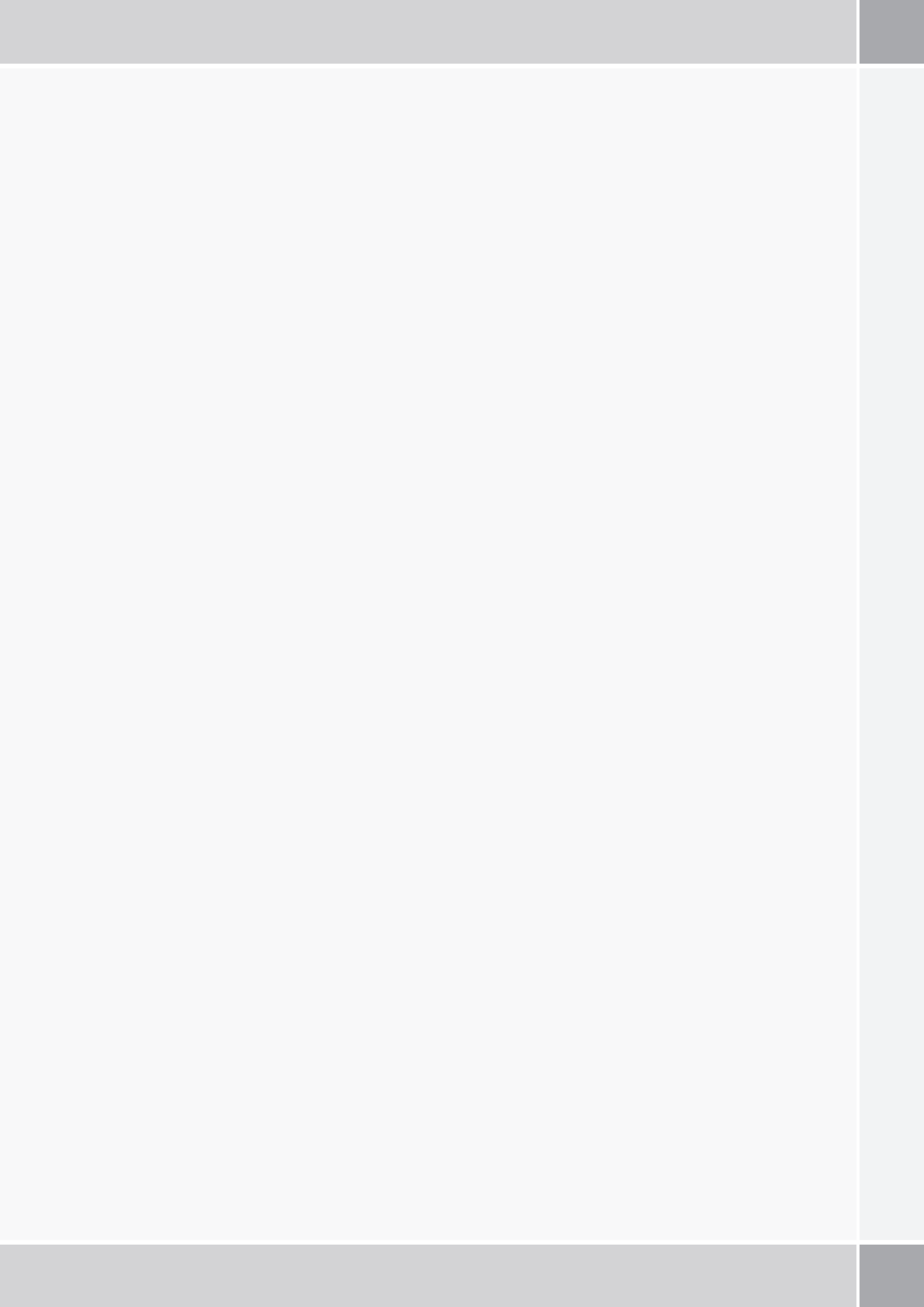
Lokalny serwis internetowy poświęcony rynkowi pracy ma szansę na powodzenie. Na razie jest jeszcze w fazie rozruchu – nowe narzędzie musi zdobyć zaufanie zarówno przedsiębiorców, jak i użytkowników poszukujących pracy. Dlatego gorąco rekomendujemy dołożenie starań, by serwis funkcjonował nadal po zakończeniu projektu. Należy zwłaszcza rozpropagować go wśród przedsiębiorców (także tych nie zrzeszonych w Klubie Biznesu), by zarejestrowani użytkownicy często na niego zaglądali. Serwis jest także bardzo dobrą formą promocji i reklamy dębickich przedsiębiorców.

(Agata Urbanik)

Czy więc postulat zawarty w tytule projektu („Zostańcie w Dębicy”) został spełniony? Jak mówi główny koordynator – efekty zobaczymy już wkrótce.

Targi Pracy, Edukacji i Przedsiębiorczości

Biblioteka Dobrych Praktyk to seria wydawnicza FISE zawierająca opisy różnych ciekawych i inspirujących rozwiązań oraz działań, związanych z rynkiem pracy. W cyklu „Migracje” prezentujemy 5 projektów lokalnych, stanowiących odpowiedź na problemy wynikające ze zjawiska migracji zarobkowej. Projekty te zostały dofinansowane w ramach Programu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności „Work in Poland”, którego realizatorem jest FISE.

Każdy z przedstawionych projektów to inny pomysł na rozwiązanie problemów towarzyszących migracji i łagodzenie jej skutków, skierowany też do innej grupy osób. Z całą pewnością jednak wszystkie warte są upowszechnienia i replikowania. Zapraszamy do zapoznania się z tymi działaniami, ich efektami oraz ludźmi, bez których entuzjazmu, profesjonalizmu, otwartości, elastyczności i serca nic by się nie zmieniło.

ISBN: 979-83-61979-24-1

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

Program
Polsko-Amerykańskiej
Fundacji Wolności
(www.pafw.pl)

FISE➤

Program realizuje
Fundacja Inicjatyw
Społeczno-Ekonomicznych
(www.fise.org.pl)